

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 185.

Tiende Session.

46de Møde.

Tredagen den 4de December.

(Fortsat.)

Ordføreren (Jacobsen) (fortsat):

I Lovforslaget om Lønninger for Ministeriets Embedsmænd er der foreslaaet et fast Tillæg i Penge; men derimod var der i de Love, som her ere under Forhandling, foreslaaet Tillæg i Sæd, Byg, altsaa hvad man kalder efter en variabel Skala. Det Spørgsmaal, om en Deel af Embedsmændenes Gager skulde fastsættes i Sæd eller paa anden Maade, saaledes at den verlede efter Livsformødenhedernes Priis, maatte saaledes være det første, der maatte komme under Behandling af Udvalget, og man kom da snart til det Resultat, som er udviklet i Betænkningen, og hvis Grunde jeg ikke her behøver at gjentage — Udvalget kom, siger jeg, snart til det Resultat, at overveiende Grunde talte for at ansætte en Deel af Gagen i Sæd. Der er jo meget forskellige Forestillinger, der gjøre sig gjældende med Hensyn til Livsformødenhedernes Priis i den nærmeste Fremtid; Nogle troe, at de høie Priser ville holde sig, og i Henhold hertil sige de, at det er nødvendigt at give Embedsmændene Gager, der svare til Nutidens Forhold; Andre troe, at Livsformødenheders Priis vil dale, og at det vil være formeget, Embedsmændene vilde faae, naar man vil regulere Gagerne efter de Priser, som nu for Diebliffet ere gjældende. Man vil tilnærmelsesviis kunne høre denne Strid, naar man fastsætter Gagen saaledes, at en Deel deraf er variabel, er stigende eller faldende efter Livsformødenhedernes Priis.

Spørgsmaalet var nu, om man skulde beholde det samme Grundlag, som var benyttet i Dyrtilslovene eller om der havde noget bedre; der har i den Henseende, som for et Diebliff siden er blevet udtalt, af Gagecommissionen været foreslaaet en Beregningsmaade efter et større Antal af Livsformødenhederne, men som forekom Udvalget at medføre et noget compliceret Apparat, for at komme til Ansættelsen, ligesom der ogsaa har været Lov, om den Ansættelse, man paa den Maade fik, i Tidens Længde vilde være saa paalidelig som den, man har i Capitelstarten. Udvalget fandt, at man i alt Besæntligt vilde komme til det samme Resultat, enten man fulgte den ene eller den anden af disse Beregningsmaader, men at Sagen vilde blive lettere at gennemføre, naar man anvendte Capitelstarten for de 4 Sædarter, hvorved man vilde undgaae de Uregelmæssigheder, der unægtelig kunne finde Sted, naar man kun holder sig til en enkelt Sædart. Dette er i Korthed de Grunde, der ogsaa ere anførte i den trykte Betænkning, hvorpaa Udvalgets Forslag til de nye §§ 1 og 2 ere grundede. Med Hensyn til den 3die Paragraph, som hører til dette Afsnit, maa jeg bemærke, at det fremgik af de talrige og udførlige Dplysninger, som Udvalget modtog fra Ministeriet over de forskellige Embedsmænds Gager og Biindtægter, at der i de Poster, hvorom der her er Tale, er adskillige Embedsmænd, som have tilpeels endog meget betydelige Biindtægter, og at der saaledes er Profesorer, der foruden deres normerede Gager have 1200, 1800, ja indtil 2300 Rdlr. i Indtægt af andre Bistillinger. Et saadant Forhold kunde ikke Andet end opfordre Udvalget til at overveje, paa hvad Maade en saa